

Vandbrugere, som have alt andet end danset paa Roser i dette Stykke, fremkomme med Forlængender. Jeg behøver ikke at sige, at det gaar op i Tusinder, ja Hundreder af Tusinder, ja Millioner, hvad der gives ud til Stationer ved Kbstæderne; men naar vi Vandbrugere saa komme og forlange anlagt en Holdeplads, et Billetsalgsted eller en saadan Ting, har der været Viderværdighedene uden Lige for at opnaa en saadan Smule Indrømmelse, skønt vi paa andre Punkter have bevæget os i Tusinder, Hundreder af Tusinder, ja somme Tider i Millioner. Den Holdeplads eller det Billetsalgsted, jeg særlig vil udtale mig om, er Sejstrup. Jeg antager, at de sjællandske, men ogsaa de syenske, dog særlig de sjællandske Medlemmer, ville tage de forfælskelige Holdepladser op, som der saa ofte har været Tale om i de forløbne Aar, naar vi have behandlet Finansloven. Den, som jeg vil udtale mig om, ligger i min egen Valgkreds, nemlig Sejstrup, og da jeg bor der, er der jærlig Grund for mig til netop særlig at anbefale den. Her er ikke Tale om, at vi forlange at faa oprettet en Holdeplads eller et Billetsalgsted; thi det er der allerede. Der er nemlig paa det korte Stykke Vej mellem Bramminge, hvor Banen gaar fra, op til Ribe kun en eneste Station, og det er Gredstedbro. Da nu Banen kom til at køre, viste det sig, at denne Station ingenlunde kunde tilfredsstille de stedlige Krav, og man fik da derovre Lov til at anlægge to Billetsalgsteder. Det var en let Sag den Gang. Der hørte ikke meget til at faa det fra Banebestyrelsens Side, thi dette lille Stykke Bane stod ikke i en saadan Forbindelse med Banenettet, at det kunde gøre ret meget, om man kom et Kvarter før eller senere til Ribe eller Bramminge. Nu er Forholdet imidlertid lidt forandret derved, at vi have faaet Forbindelse Syd paa ved Vedsted. Der er kun een Station, nemlig Gredstedbro, og man har faaet to Billetsalgsteder, Sejstrup mellem Gredstedbro og Bramminge, og Farup mellem Gredstedbro og Ribe. Disse Billetsalgsteder ere saa tarvelig anlagte, at der kun er et Bogterhus paa hvert Sted, og en Køne i dette er Stationsforvalter. Det er hende, der besørger Billetsalget, og der er ingen andre ansatte der undtagen hende. Folk kunne ikke altid i rette Tid komme dertil, idet det kan være ondt Vejr, og der maatte derfor være et Ventested. Dertil skrabede Befolkningen nogle hundrede Kr. sammen og byggede et lille Skur, hvor man kunde opholde sig. Det er hele Indretningen, der har været der, og hvad har det nu indbragt Staten?

Efter de Oplysninger, der foreligger fra Befolkningen derovre, har dette lille Billetsalgsted, med Hensyn til hvilket der ikke er gjort det mindste fra Statens Side, ikke en Gang anlagt saa meget som en Perron, indbragt 2,800 Kr., og det forekommer mig, at det er ganske godt, naar vi se, hvilke Udgifter der have været forbundne for Statskassen med at holde der, hvad man rigtig godt kunde, bedre i Fortiden maaste end nu. Nu have disse Folk andraget, og Andragendet kom til Rigsdagen i November 1891, om at faa noget gjort ved dette Billetsalgsted. De forlange ikke bygget en Stationsbygning eller en Holdepladsbygning, men kun to Ting, for det første, at faa en Perron anlagt der. Forholdene derovre ere nemlig saaledes, at gamle Folk have ondt ved at komme op i og ned af Toget, fordi det holder ligefrem midt paa Banen; Folk maa saa dumpe af. Naar der nu er indkommet 2,800 Kr. ved Billetsalget her, og det meste i 25 Ører, thi mere koster det ikke fra Sejstrup til Bramminge, er det meget rimeligt, naar de forlange, at dette Skur, som de have bygget, og som ikke kan blive staaende evigt, da det ikke er bygget af særlig gode Materialier, overtages af Staten. Man er villig til derovre, at lægge Jord til, uden at Staten skal give en eneste Øre derfor. Dette Andragende blev modtaget meget venligt af Finansudvalget i Fjor, ja endog saa saa venligt, at hele Udvalget indstillede til Tinget at opføre paa § 27 3,000 Kr. til det, som her forlanges. Det blev enstemmig vedtaget i dette Ting, saa det forekommer mig, at denne Sag vilter paa en saa god Fortid, at man nok kan have Lov til at bringe den i Erindring. Hele Finansudvalget vedtog Forslaget, og det vedtoges af hele Tinget, uden at nogen stemte imod den Smule Indrømmelse til saadan en Holdeplads eller Billetsalgsted, som her er forlangt. Hvad der nu har gjort det oppe i Landstinget, det ved jeg ikke, men det behagede Landstinget at tage Bevillingen ud. Hvorfor nu de stakkels B. boere i Ribe-egnen skulde lide under, at vi ellers havde en Konflikt med Ministeriet paa storpolitisk Omraade, det ved jeg ikke. Om det skulde være det, at de til Stadighed have valgt mig til Rigsdagsmand, som jo ganske vist ikke kan være nogen Anbefaling for dem lige over for Højre, det ved jeg ikke, men jeg kan ikke indse, at de ellers have gjort nogen Ulykke der. Resultatet var, at Bevillingen gik ud med den Motivering, at det var en privat Sag. Ja, det er privat paa den Maade, at de have været saa nøjsomme, at de kun forlange, at Toget maatte holde, og